

ΕΤΟΣ Θ'.
ΑΡΙΘ. 107.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 1876. ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.
"Εκαστον φύλλον τιμάται λπ. 10.

Ζητήρ. έτησια, "Αθηνών Δρ. 1—
"Εκαρχιόν" = 1,20
"Εξωτερικός" = 2—

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Υπέ φύλλον Σεπτεμβρ. σελίδα 146.)

ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ.

Έκτό: τοῦ ἡμετέρου ἡλίου, δεῖς μετὰ τῶν πλα-
νητῶν καὶ κομητῶν τῶν περίε αὐτοῦ στροφομένων,
ἀποτελεῖ τὸ ἡλιακόν μας σύστημα, καὶ ἄλλων τινῶν
ἀπλανῶν ἀστέρων, οἵτινες, ὡς ὁ ἡμέτερος ἡλίου, φά-
νονται ἄπλοῖ εἴτε
μονοί, ἄπαντες οἱ
λοιποί, οἵτινες εἴ-
ναι δισκοπαμένοι
καθ' ἅπαν τὸ στε-
ρέωμα, διαιροῦντα
ἄπὸ τῶν ἀστρονό-
μων εἰς τὰς ἑξῆς
τάξεις.

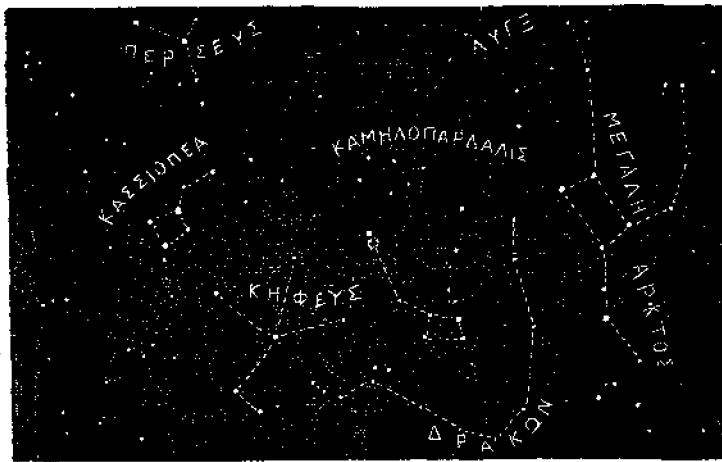
1. Εἰς ἀστέρας
διπλῆς ἢ τριπλῆς
ἦτοι εἰς ἀστέρας,
οἱ ὅποιοι ἂν καὶ
διὰ τοῦ γυμνοῦ ὀ-
φθαλμοῦ φαίνωνται

ἄπλοῖ, διὰ τοῦ τηλεσκοπίου ἀναλύονται εἰς διπλοῦς
καὶ τριπλοῦς.

2. Εἰς ἀστερισμοῦς, εἴτε συμπλέγματα ἀστέρων
περισσοτέρων τῶν τριῶν, οἱ ὅποιοι εἶναι τοιοῦτο-
τρόπως τοποθετημένοι πρὸς ἀλλήλους, ὥστε ἀποτε-
λοῦν διάφορα σχήματα, ἐξ ὧν λαμβάνουσι καὶ τὸ
ὄνομα τῶν τοιοῦτοι ἀστερισμοί εἶναι ὁ τῆς Πλειά-
δος, τῆς μικρᾶς καὶ μεγάλης Ἄρκτου, τοῦ Κυνός,

τοῦ Ὀρίωνος, εἰ ἀποτελοῦντες τὰ Ζώδια τοῦ Ζω-
διακοῦ κύκλου, κλπ.

3. Εἰς ἀτακτα ἀθροίσματα εἴτε σωροῦς ἀστέρων
διαφόρων μεγεθῶν, πυκνοτέρων εἰς τὸ κέντρον καὶ
ἀραιοτέρων εἰς τὴν περιφέρειαν αὐτῶν.

Ἀστερισμοὶ

4. Εἰς νεφέλας
εἴτε ἀθροίσματα ἀ-
πειραριθμῶν ἀστέ-
ρων, οἵτινες διὰ τὴν
ρεμαχρυσμένην αὐ-
τῶν ἀφ' ἡμῶν ἀ-
πόστασιν φαίνονται
ὡς λευκώματα, εἴτε
νεφελοειδῆ ἀθροί-
σματα. Τοιαῦτα
νεφέλαι εἶναι ὁ Γα-
λαξίας, αἱ Μαγελλ-
λανεκαὶ νεφέλαι,
κείμεναι πρὸς νό-
τον, καὶ ἄλλαι.

5. Εἰς προὐπρινθῶς εἴτε προσαίρους ἀστέρας:
ἦγουν ἀστέρας, οἵτινες ἀναφαίνονται καὶ πάλιν ἀ-
φανίζονται ἀπὸ τῆς ὄψεως τοῦ παρατηρητοῦ.

Ἡ ἐμφάνισις καὶ ἐξαφάνισις τῶν ἀστέρων τού-
των, τινὲς τῶν ὁποίων φαίνονται ἰσομεγεθεῖς με-
τὸν Πλανήτην Δία, εἶναι φαινόμενον, τὸ ὁποῖον ἡ
Ἀστρονομία δὲν ἤδυνήθη μέχρι τοῦδε νὰ ἐξηγήσῃ.
(ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΡΙΟΝ.

Ἡ κυρὰ Καλὴ καὶ ἡ παρακαταθήκη τῆς.

ΚΕΦ.

(Συνέχεια ἰδε προηγούμενον ἀριθμὸν.)

Ἦτο μεσονύκτιον, ὁ δὲ Κάρολος καὶ ἡ Λορέττα ἦσαν βεδυθισμένα εἰς βαθὺν ὕπνον, ἐνῶ ἡ μαύρη ἐκάθητο εἰσέτι σκεπτομένη περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν καὶ προβεωχόμενη ἐνδομύχως εἰς τὸν Θεὸν νὰ τὰ διαφυλάτῃ καὶ εὐλογῇ, ἕως ἡ ὕψρα τοῦ δωματίου τῆς ἤνοιχθη ἡσυχῶς καὶ εἰσέρχεται ἡ κόρη τῆς οἰκοδοσοῖνης, Μαρία, κρατοῦσα ὑπὸ τὴν μασχάλην τῆς ἐν μικρὸν δέμα.

— Ὠρὰ καλὴ, Μαρία μου! ἐξερῶντος μετὰ θασμασμοῦ ἡ κυρὰ Καλὴ. Καὶ διὰ ποῦ τ' ὄχεις, σὺν Θεῷ, αὐτὴν τὴν ὥραν;

— Ὡ! — εἶπεν ἡ Μαρία μετ' ὀλοογμῶν, — εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑποφέρω ἐπὶ πλέον αὐτὸν τὸν τύραννον — τὴν μητέρα μου. Σὺ γνωρίζεις τί ὑποφέρω καθημέραν ἀπ' αὐτὴν. Ὅθεν ἤλθον νὰ σὲ ἀποχαιρετήσω. Ἔχε ὑγιάν λοιπόν, κυρὰ Καλὴ, καὶ ὁ Θεὸς νὰ σὲ ἀνταμειψῇ δι' ἔλας τὰς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας σου. Ἔχε ὑγιάν. Ἰσως δὲν θὰ ξαναἰδωθῶμεν εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

— Ἀχ! Μαρία, Μαρία!, — ἐκραῖεν ἡ μαύρη. Πόσον σὲ τυφλώνει ὁ Σατανᾶς! Νὰ φύγῃς ἀπὸ τὴν μητέρα σου καὶ ἀπὸ τὸ σπῆτι σὲ εἰς τοιαύτην ἡλικίαν! θὰ πέσῃς θύμα τοῦ πρώτου τραμπούκου, ὅστις ἤθελε σὲ ἀπαντήσῃ καὶ τότε εἶσαι τῶ ὄντι χαμένη καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς. Ὅχι δὲν σὲ ἀφίνω νὰ φύγῃς αὐτὴν τὴν ὥραν. Γνωρίζω ὅτι ἡ μητέρα σου εἶναι δύστροπος καὶ σκληρὰ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆς, διὲ εἶναι καὶ ἀσθενὴς καὶ ἡ ἀσθένεια κάμνει τὸν ἄνθρωπον πολὺ παραίτενον. Ἐπειτα ἔτσι ἀνταμειβεῖς αὐτὴν διὰ τοὺς κόπους, τὰς ἀγρυπνίας καὶ τοὺς πόνους, τοὺς ἠποίους ὑπέφερε διὰ σὲ ἐνῶ ἦσουν νήπιον; Ὅχι Μαρία μου, δὲν κάμνεις καθόλου καλά. Ὁ Χριστὸς μᾶς λέγει νὰ συγχωρῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν καὶ ἀγαθοποιῶμεν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐχθρούς-μας, κολὺ περισσότεραν τοὺς γονεῖς μας. Ποῦ θὰ ἀφήσῃς τὴν κατὰκοιτον μητέρα σου; Ποῦς θὰ τὴν περιποιῆται καὶ τὴν συνδράμῃ, ἐάν σὺ φύγῃς; Μὴ κάμῃς τοῦτο, κόρη μου! ἀλλὰ ἐπίστρεψε εἰς τὴν μητέρα σου καὶ προσπάθει νὰ ᾖσαι ὑπομονητικωτέρα.

Ἡ ἀπλὴ ἀλλὰ θερμὴ αὐτὴ συμβουλή τῆς μαύρης εἶχε μεγάλην ἰσχὺν μετὰ τὴν Μαρίαν καὶ τὴν ἔκαμε ν' ἀλλάξῃ γνώμην σκηθεῖσα δ' ἐκ τοῦ μέρους ὅπου ἐκάθητο πλησίον τῆς κυρὰ Καλῆς.

Ἔθα κάμω, — εἶπε, — καθὼς με συμβουλεύεις τῶ ὄντι ὁ Διάβολος με εἶχε τυφλώσει καὶ δὲν ἔδλεπον τὴν κρημνὸν, εἰς τὸν ὅπτιον ἔτρεχα. Σὲ εὐχαριστῶ, διότι με ἔσωσας ἐκ τῆς ἀπωλείας, τὰρα βλέπω πόσον ἀνοητὸς ἦμην καὶ πόσον βεβαία ἦτο ἡ ἀπώλεια μου! Καλὴν νύκτα ὁ Κύριος νὰ σὲ εὐλογῇ! Ταῦτα εἰποῦσα ἐξῆλθε καὶ διευθύνθη εἰς τὸ δωμάτιον, ὅπου ἐκεῖτο ἡ μήτηρ τῆς γογγίζουσα.

— Ἡ κορμὴ νὰ σοῦ κάμω τίποτε, — ἀγαπητὴ μου μητέρα; εἶπε πλησιάζασά εἰς τὴν κλῆνην τῆς καὶ λαβούσα τὴν χεῖρα τῆς εἰς τὴν ἰσκιὴν τῆς.

— Σὺ εἶσαι, Μαρία, — εἶπεν ἡ μήτηρ τῆς. Ἐνόμιζον, ὅτι ἐκοιμᾶσο εἰς τὸ ἄλλο-δωμάτιον.

— Ὅχι, μήτηρ, δὲν ἐκοιμώμην ἤλθον διὰ νὰ ἴδω πῶς ἔχεις καὶ ἂν δύναμαι νὰ σὲ βοηθήσω εἰς τίποτε. Πρέπει νὰ ὑποφέρῃς πολὺ; Δὲν εἶναι ἔτσι μητέρα;

— Ναί, ὑποφέρω πολὺ καὶ πολλάκις ἔνεκα τοῦτου φέρομαι καὶ εἰς σὲ Μαρία μου, σκληρὰ καὶ δύστροπος. Εἶθε νὰ ἀπέθνησκον διὰ νὰ μὴ τυραννοῦμαι καὶ ἐγὼ καὶ βρασανίζω καὶ σὲ με ταῖς παρατεταῖς μου!

— Ὡ! ἀγαπητὴ μου μητέρα, — ἐγὼ πρέπει νὰ λυποῦμαι, διότι δὲν εἶδαίς ἴσως περισσοτέραν ὑπομονὴν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν μητέρα μου! ἀλλὰ συγχώρησέ με, καλὴ μου μητέρα, καὶ ἐλπίζω εἰς τὸ ἔξῃ; νὰ μὴ σὲ δώσω τοιαύτην ἀφορμὴν παραπάνου.

— Πρέπει νὰ ᾖσαι πολὺ ἀργά, — εἶπεν ἡ μήτηρ τῆς. — Πήγαινε νὰ κοιμηθῆς καὶ ὅταν ἐξυπνήσῃς πρῶτῃ κάμῃ με, σὲ παρακαλῶ, ὀλίγον ζωμὸν, διότι ἔχω πολλὴν διάβασιν δι' αὐτόν. Καλὴν νύκτα.

Τὴν ἀκόλουθον πρωΐαν ἡ δεσποινὴς Ρόζα ἐπεσεκέφθη καὶ τὴν κυρίαν Σμιθ καὶ τὴν εὐραν εἰς καλλιτέραν κατάστασιν. Ἡ Μαρία τῆς εἶχε κάμει ὀλίγον ζωμὸν, ὡς ἐπεθόμει, καὶ ἐφαίνετο πλέον εὐδιάθετος ν' ἀκούσῃ τὰς οὐρανίας διδασκαλίας, τὰς ὁποίας ἡ καλὴ Ρόζα εἶχε πάντοτε ἐτοιμοὺς εἰς πᾶσαν περίστασιν.

— Εἶσαι τῶ ὄντι πολὺ καλὴ νὰ ἔρχεσαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ βλέπῃς καὶ ἐμὲ τὴν πτωχὴν! — εἶπεν ἡ κυρία Σμιθ πρὸς τὴν Ρόζαν.

— Αὐτὸ εἶναι χρέος μου χριστιανικὸν καὶ προνόμιον πολὺ πολύτιμον, εἶπεν ἡ κυρία Ρόζα. Ὁ Χριστὸς περιήρχετο εὐεργετῶν τοὺς πτωχοὺς, ἰατροῦσιν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ διδάσκων τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐγὼ ἂν ἤμην ἀληθὴς χριστιανὴ πρέπει νὰ κάμνω τὸ ἴδιον.

— Πόσον ὠραία τὰ λόγια τοῦ Εὐαγγελίου! εἶπεν ἡ κυρία Σμιθ. ἀλλ' εἰς ἐμὲ δὲν φέρουν παρηγορίαν διότι εἶμαι μεγάλη ἁμαρτωλὴ.

— Ἄλλὰ διὰ τοιούτους ἦλθεν ὁ Χριστός. — εἶπεν ἡ κυρία Ῥόζα, οὐχὶ διὰ δικαίου; Ὅλοι ἡμεῖς εἴμεθα ἐκ φύσεως καὶ ἐκ πράξεως ἁμαρτωλοὶ. Ὅλους δὲ προσκαλεῖ ἀνεξαρτέτως λέγων ἀέλθετε πρὸς με πάντας οἱ κοπιᾶσμένοι καὶ πεφορτισμένοι καὶ ἐγὼ θέλω σᾶς δώσει ἀνάπαυσιν. Ὅλον τὸ ἕκαστον ἔχομεν νὰ κήρωμεν εἶναι νὰ ὑπακούσωμεν καὶ νὰ ὑπάγωμεν πρὸς αὐτὸν ὅπως εἴμεθα. Αὐτὸς θὰ μᾶς δεχθῆ, θὰ μᾶς συγχωρήσῃ καὶ θὰ μᾶς εὐλογήσῃ. Τοῦτο κάμε καὶ σὺ, κυρία Σμίθ, καὶ θὰ εὖρης τὸ Εὐαγγέλιον πολὺ παρήγορον. Ἐχε' ὑγείαν αὐριον θὰ σὲ ἐπανίδω. (ἀκλουθεῖ.)

ΘΑΝΑΤΟΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ματθαῖος, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς, νομίζεται ὅτι ἐμαρτύρησεν, ἢ ἐφονεύθη μὲ εἶφος, εἰς τινα πόλιν τῆς Αἰθιοπίας.

Μάρκος, ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἐξέπνευσεν εἰς τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρειαν, οὐρθεὶς ἔνθεν κηκεῖθεν διὰ μέσου τῶν ὁδῶν τῆς.

Λουκᾶς, ὁ Εὐαγγελιστὴς, ἐκρεμάσθη ἐπὶ ἐλαίας, εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἰωάννης, ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς, ἐδήθη εἰς λέβητα βράζοντος ἐλαίου ἐν Ῥώμῃ, ἀλλὰ, διασωθεὶς, ἀπέθανε μετὰ ταῦτα φυσικὸν θάνατον ἐν Ἐφέσῳ.

Πέτρος, ὁ Ἀπόστολος, ἐσταυρώθη ἐν Ῥώμῃ μὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κεκλιμένην πρὸς τὸ κάτω, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ αἰτησὶν διότι ἐστοχαζέτο, ὅτι δὲν ἦτον ἅγιος ν' ἀποθάνῃ εἰς τὴν αὐτὴν θέαν καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ὁ εὐλογητὸς Κύριός του.

Ἰακώβος, ὁ Μείζων, ὁ Ἀπόστολος, ἀπεκεφαλίσθη ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ἰακώβος, ὁ Ἐλάττων, ὁ Ἀπόστολος, ἐρρίφθη ἀπὸ τὴν πτέρυγα τοῦ ναοῦ, ἔπειτα δ' ἐφονεύθη μὲ βόπανον γραφέως.

Φίλιππος, ὁ Ἀπόστολος, ἐκρεμάσθη εἰς τὴν Ἱερὰ πόλιν τῆς Φρυγίας.

Βαρθολομαῖος, ὁ Ἀπόστολος, ἐξεδάφη ζωντανὸς κατὰ προσταγὴν βαρβαροῦ τυχοῦ βασιλέως.

Ἀνδρέας, ὁ Ἀπόστολος, ἐδόθη εἰς σταυρόν, ἐξ οὗ ἐκέρυττε πρὸς τὸν λαὸν μέχρι θανάτου ἐξέπνευσε.

Θωμᾶς, ὁ Ἀπόστολος, ἐτροπήθη μὲ λόγχην διὰ τοῦ σώματος, ἐν Κορμανόδῳ, εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας.

Ἰούδας ὁ Ἀπόστολος, ἐθανατώθη μὲ βέλη.

Σίμων, ὁ Ζηλωτής, ἐσταυρώθη εἰς τὴν Περσίαν.

Ματθίας, ὁ Ἀπόστολος, πρῶτον ἐλιθοβολήθη, ἔπειτα δ' ἀπεκεφαλίσθη.

Βαρνάβας, ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν, ἐλιθοβολήθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων εἰς τὴν Σαλαμίνα.

Παῦλος, ὁ Ἀπόστολος, ἀπεκεφαλίσθη ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ τυράννου Νέρωνος.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΔΙΑΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΕΩΝ.

Τῆς μεγάλης σοφίας καὶ προνοίας τοῦ Παντοκράτορος εἶναι οὗτοι διατάξεν αὐτῷ τὰς διαθέσεις καὶ κλίσεις τῶν ἀνθρώπων, ὥστε καὶ διαφόρους τέχνας νὰ μετέρχωνται, καὶ διαφόρους ἡδονὰς νὰ ἐπιθυμῶσιν. Οἱ μὲν ἀγαθοὺν τὴν διὰ χειρὸς ἐργασίαν, οἱ δὲ τὴν νοητικὴν ἐνασχόλησιν· ὁ μὲν θέλει τὴν ξηρὰν, ὁ δὲ τὴν θαλάσσιαν οὗτος δίδεται εἰς τὴν γεωπονίαν, ἐκεῖνος εἰς τὸ ἐμπόριον ὁ μὲν γίνεται ἀρχιτέκτων, ὁ δὲ βράττης· ὁ μὲν ἀλιεὺς, ὁ δὲ ποιμὴν· καὶ εἰς τὰς ἐλευθερίους τέχνας, ὁ μὲν ἀκολουθεῖ τὴν δέσποιναν τῶν ἐπιστημῶν, τὴν θεολογίαν, ὁ δὲ τὴν νομικὴν, εἴτε πολιτικὴν, εἴτε ἀστυκὴν· ἄλλος δὲ τις καταγίνεται εἰς τὴν ἔρευναν τῶν ἀποκρύφων τῆς φύσεως, καὶ εἰς τὴν θεωρίαν καὶ πράξιν τῆς ἰατρικῆς· καὶ ἐκάστη τούτων ὑποδιαιρεῖται εἰς πολλὰ καὶ διάφορα εἶδη. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ὡς πρὸς τὰς ἡδονὰς ὁ μὲν χαίρει ἀκολουθῶν τὸν ἱέρακα καὶ τὸν κρηνητικὸν κύμα· ὁ δὲ ἀκροαζόμενος τὴν ἐναρμόνιον μουσικὴν· ὁ μὲν θεωρεῖ τὸν κήπον αὐτοῦ ὡς παράδεισον, καὶ ἀγάλλεται βλέπων θάλλοντας τοὺς ἠραιούς δακύνθους του, ὁ δὲ εὐχαριστεῖται εἰς ἐκλεκτὴν βιβλιοθήκην· οὗτος ἀγαπᾷ τὸ ποτήριον, ἐκεῖνος τὸ τόξον, ἄλλος ἡδύναται ἐν ὑπομονῇ καλομιθεῶν. Διότι βέβαια, ἂν ἅπαντες μετήρχοντο μίαν καὶ τὴν αὐτὴν τέχνην, ἢ ἐδίδοσαν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διασκέδαζιν, ἦθελεν εἶσθαι ἀδύνατον νὰ ζήσωσιν ὁ εἰς διὰ τοῦ ἄλλου· οὕτε ἦθελε χρησιμεύει πρὸς τὸ ἐμπόριον, δι' οὗ ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου διατηρεῖται καὶ προσέτι ὁ φθόνος ὁ ἐκ τῆς ἀνιστορήτου ἀντιζηλίας ἦθελεν ἐπιφέρει ὀλέθρια δεινά· Τὴν φιλικότητα δὲ ταύτην καὶ προνοητικὴν διανομήν τοῦ Παντοκράτορος δεύει ἕκαστος ἡμῶν νὰ προσέχῃ μὴ καταχράται, ἀλλὰ τῆς διαφόρου ἡμῶν διαθέσεως καὶ δυνάμεως νὰ μεταχειρισθῶμεθα πρὸς ὄφελος τῆς κοινωνίας, καὶ προσέτι μήτε νὰ ἐπεμβαίνωμεν ὁ εἰς εἰς τοῦ ἄλλου τὸ ἐπάγγελμα, μήτε νὰ κλινώμεν εἰς τὸ νὰ μαμυρίμεθα ἀλλήλων τὸς διασκέδασις.

Όταν ανακαλύφθη ἡ Ἀμερική ἐπὶ τοῦ Κολόμβου εὐρέθη, ὅτι κατοικεῖτο ἀπὸ φυλάς τινος ἀνθρώπων διαφόρων τῶν μέχρι τότε γνωστῶν.

Τὸ χρῶμα τῶν ἦτο χαλκόχρουν, αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς τῶν μακραι, εὐθείαι, μαῦραι καὶ χονδραῖ· οἱ χαρακτῆρες τοῦ προσώπου ἐξέχοντες καὶ ὁ σκελετὸς τοῦ σώματος ἰσχυρὸς.

Ἐκτὸς δὲ τῶν κατοίκων τοῦ Μεξικοῦ οἱ λοιποὶ ἔζων εἰς ἀγρίαν κατάστασιν ἐναδύοντο μὲ δέρματα ζῶων, τὰ ὅποια ἐφόρεον ἐτρέφοντο ἐκ τοῦ κνη-

καὶ πολιτίσσει, τοὺς ἔκαμαν νὰ μισοῦν καὶ αὐτοὺς καὶ τὴν θρησκίαν τῶν καὶ νὰ ἤφροτιμούν νὰ φέωσι τὸν πολιτισμὸν τῶν καὶ νὰ ζῶσιν εἰς τὴν ὁμοίαν ἦσαν ἀγρίαν κατάστασιν μέχρι σήμερον.

Ἐδοχῶς εὐρέθησαν καὶ μεταξὺ τῶν Εὐρωπαίων ἀποίκων ἀνθρώποι εὐσεβεῖς, οἵτινες ἐζήτησαν ἀφιλοκαρδῶς τὸ καλὸν τῶν ἀγρίων ἐκείνων τῆς ἐρήμου καὶ διὰ τῆς ἀγίας αὐτῶν ζωῆς ἔδειξαν, ὅτι ὁ χριστιανισμὸς εἶναι τῷ ὄντι θρησκεία θεῖα καὶ ἔχει τὴν δύναμιν νὰ μεταποιῇ τὸν ἄνθρωπον εἰς ἀγιον

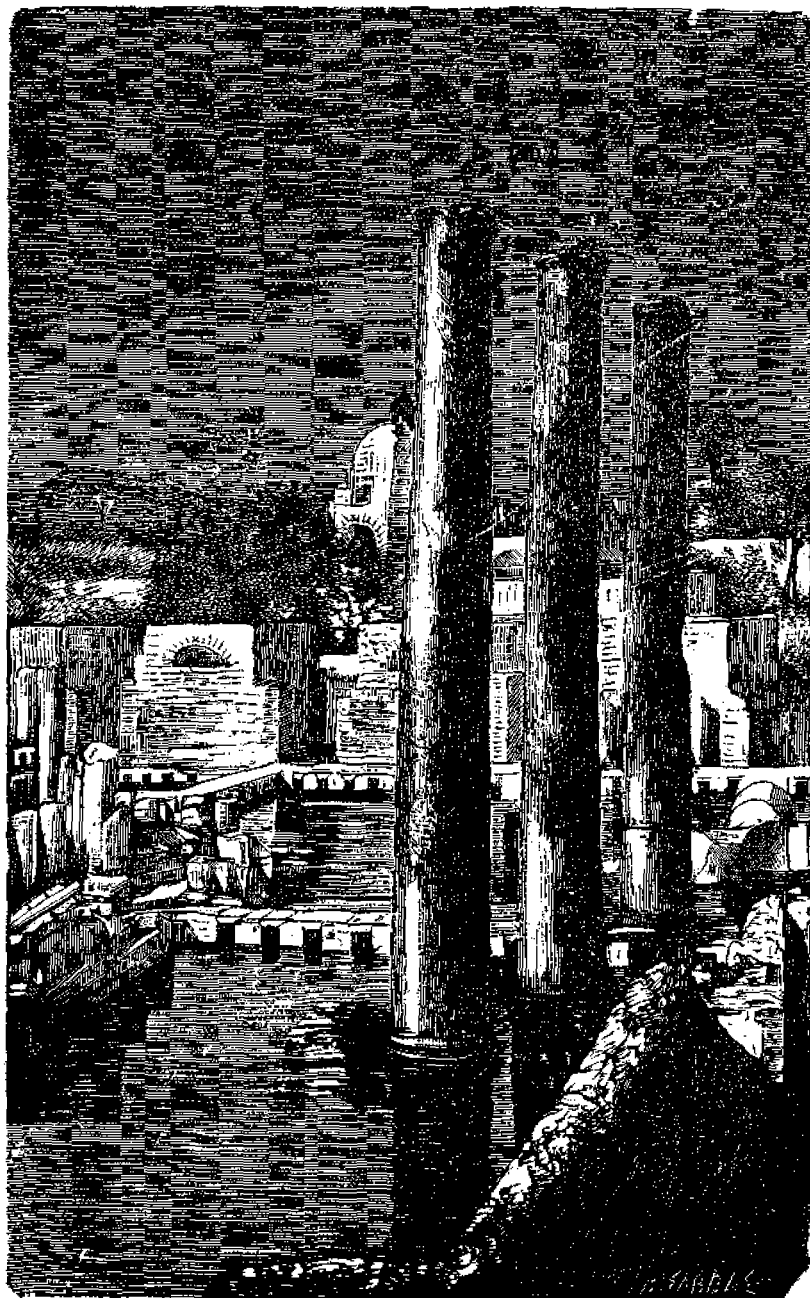
Παῖδια καὶ κορῆσια ἀγρίων ἀμερικανῶν ἐκ Κυριακῶν τι σχολείου.

γίας, τοῦ ὄφραρόματος καὶ τῶν καρπῶν καὶ ριζῶν τῶν δένδρων, καὶ δὲν εἶχον οἰκίας.

Δὲν ἦσαν μὲν χονδροειδεῖς εἰδωλοάτραι, ἀν καὶ ἕκαστος ἔφερε μὲθ' αὐτοῦ κομμάτιον ἐκ ἔλλου, τὸ ὅποιον ἐπέθετο καὶ ἐθεώρει ὡς φυλακτήριον, ἀλλ' ἡ περὶ Θεοῦ ἰδέα τῶν ἦτο ἀόριστος καὶ ἀσαφής καὶ ὅπως εἰς ἄλλα ἔθνη μειγμένη μὲ πολλοὺς μύθους. Δυστυχῶς οἱ ἀνακαλύψαντες τὴν χώραν Εὐρωπαῖοι καὶ τοὶ χριστιανοὶ δὲν ἐπέβησαν ὅπως ἡ ἀγία τοῦ Χριστοῦ θρησκεία διατάττει καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ νὰ συστήσῃσι διὰ τῆς διαγωγῆς τῶν αὐτῶν εἰς τοὺς ἀγρίους ἐκείνους, καὶ οὕτω [νὰ τοὺς ἐκχριστιανίσῃσι

Οἱ εὐσεβεῖς οὗτοι ἄνθρωποι διὰ τῶν προσκαθειῶν τῶν κατώρθωσαν νὰ ἐξημερώσῃσι καὶ ἐκπολιτίσῃσι τινὰς τῶν ἀγρίων ἐκείνων, νὰ τοὺς συνοικήσῃσι εἰς χωρὶς καὶ νὰ τοὺς διδάξῃσι γράμματα καὶ τέχνας εἰρηνικὰς καὶ βιοποριστικὰς καταστήσαντες οὕτως αὐτοὺς χρήσιμα μέλη τῆς Ἀμερικανικῆς συμπολιτείας.

Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ τινὰ τῶν τέκνων αὐτῶν ἐδρισκόμενα εἰς Κυριακῶν τι σχολείου. Πόσον δὲ διαφέρει ἡ ὄψις αὐτῶν ἀπὸ τῶν παιδίων ἐκείνων, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰσὶ εἰς ἀγρίαν κατάστασιν!

Ἐρείκια τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ναοῦ τοῦ Σεράπιος.

ΣΕΡΑΠΩΝ.

Ὁὕτως ἐκαλεῖτο μεγαλοπρεπές τι κτίριον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν τῆς Αἰγύπτου. Πτολεμαῖος ὁ πρῶτος εἶπε ὁ υἱὸς τοῦ Λάγου, διαταχθεὶς δι' ἑράματος ἔπεμψεν εἰς Σινώπην καὶ ἔφερε κλοσσαῖον τι ἄγαλμα, τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν ἀφίξίν του εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκρήρυθη διὰ παρτίαν τὸν Θεὸν Σέραπιν.

Πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ἄγαλματος τούτου ἀνήγειρεν ὁ Πτολεμαῖος τὸν ἐν λόγῳ ναὸν, ὅστις ἦτο τῷ ὄντι μεγαλοπρεπής καὶ ἡ τελευταία προσπάθεια τῆς εἰδωλολατρίας νὰ διατηρηθῆ εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ· τόσον δὲ ἐκτεταμένος ἦτο, ὥστε εἰς τοὺς θαλάμους του κατατέθη ἡ περίφημος βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ὁ περίφημος οὗτος ναὸς καταστράφη ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Θεοφίλου κατὰ διαταγὴν τοῦ αυτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως Θεοδοσίου τὸ 389 μ. Χ. τὸ δὲ κλοσσαῖον ἄγαλμα τοῦ Σέραπιδος συγκατεστράφη μετ' αὐτοῦ.

Ἡ ἐν τῇ προηγουμένῃ σελίδι εἰκονογραφία παριστᾷ τὰ εἶρητια τοῦ περιφήμου ἐκσίνου ναοῦ, ὅστις ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ φανατισμοῦ χριστιανοῦ αυτοκράτορος καὶ ἐπισκόπου, ἔκως ἢ βιβλιοθήκη τῆς Ἀλεξανδρείας ἐγένετο παρανάλωμα τοῦ πυρός τοῦ ἀναφθέντος ὑπὸ τοῦ Μωαμεθανικοῦ φανατισμοῦ.

Ἐκτὸς τοῦ Σεραπίου τούτου ὑπῆρχε καὶ ἕτερος ναὸς τοῦ Σεραπίδος, εἰς τὴν πόλιν τῆς Αἰγύπτου Μίμφιν, τὰ εἶρητια τοῦ ὁποῖου ἀνεκάλυψε τὸ 1850 ὁ γάλλος Μαρτέττης.

ΠΕΡΙ ΒΡΟΧΗΣ.

Ἄτμοι ἀναβαίνουν ἀδιακόπως ἐκ τῆς ἐγῆρας καὶ τῶν ὕδατων. Τοῦτο καλεῖται ἐξάτμισις. Ὅταν δὲ συμπυκνωθῶσι οἱ ἅτμοι πλησίον τῆς γῆς, ἀποτελοῦσι τὴν λεγομένην ὁμίχλην.

Ὅταν ἡ ὁμίχλη ὑψωθῆ εἰς τὴν ἀέρα, λέγεται νέφος· διὰ δὲ συμπυκνωθῆ εἰς μᾶλλον, πίπτει ἐν εἰδει βροχῆς, χιόνος, ἢ χαλάζης. Ἡ χιών συνίσταται ἀπὸ τοῦ ἀτμοῦ, οἷσινε παγώνουσι ἐν τῷ μόριον εἶναι μικρά· Ἡ δὲ χαλάζα συνίσταται ἀπὸ σφαιρίδια πάχους, καὶ σχηματίζεται ἀπὸ τὰς σφαίρας τῆς βροχῆς, αἷσινε παγώνουσι ἐν τῷ πίπτουσι.

Οἱ ἐκ τῆς γῆς ἀναβαίνοντες ἅτμοι δὲν φθάνουσιν ὑπεράνω προσδιορισμένου πινός ὕψους· ἐπέκεινα δὲ τούτου οὔτε βροχὴ πίπτει, οὔτε χιών. Ἐὶς οὐρανὸς ὕψους τῶν νεφῶν δὲν ὑπερβαίνει ἐν τῇ δύο μιλίαι.

Διάφοροι ποσότητες βροχῆς πίπτουσιν εἰς διάφο-

ρα μέρη τῆς γῆς, κατὰ τὸ κλίμα καὶ τὴν τοποθεσίαν. Ἡ ποσότης τῆς βροχῆς καὶ τῆς χιόνος εἶναι μεγίστη ἐπὶ τῶν ὄρεων, ἄτινα καὶ περιέχουσι τὰς κυριώτερας πηγὰς τῶν ποταμῶν. Νῆσοι καὶ παραθαλάσσιοι τόποι ὑπόκεινται φυσικῶ τῷ λόγῳ μᾶλλον εἰς βροχὰς καὶ ὑγρασίαν παρὰ τὰ μεσόγεια μέρη.

Ἡ ποσότης τῆς βροχῆς διαφέρει καὶ κατὰ τὸ πλάτος. Εἰς τὴν Διακεκαυμένην Ζώνην ἢ ἐξάτμισις εἶναι ἀφθονώτερα ἐξ αἰτίας τῆς θερμότητος, καὶ ἡ μεγίστη ποσότης τῆς βροχῆς πίπτει ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου τῆς γῆς. Καταβαίνει δὲ μόνον ἐν μᾶ ὄρα τοῦ ἐνιαυτοῦ, κατὰ δὲ τὸν ἐπιλοιπον χρόνον δὲν βρέχει διόλου. Ἐνταῦθεν ὁ ἀριθμὸς τῶν βροχερῶν ἡμερῶν εἶναι ἐλάχιστος κατὰ τὸν ἰσημερινὸν· αὐξάνει δὲ ἀναλόγως τῆς ἐξ αὐτοῦ ἀποστάσεως. Ἀπὸ βόρειον πλάτος 12° ἕως 43° ὁ κατὰ μέσον ἔρον ἀριθμὸς τῶν βροχερῶν ἡμερ. εἰς ἕν ἔτος εἶναι 78 ἡμέραι.—ἀπὸ 46°—48° εἶναι 100.—ἀπὸ 46°—50°, εἶναι 134.—ἀπὸ δὲ 51°—60°, εἶναι 164.

Ὁ βροχερὸς καιρὸς εἰς τὴν Διακεκαυμένην Ζώνην εἶναι κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρος, ὁπότε ὁ ἥλιος ἀναθιβάσει τὴν μεγίστην τῶν ἀτμῶν ποσότητα· φυσικῶ δὲ τῷ λόγῳ διαφέρει ἐκατέρωθεν τοῦ ἰσημερινῦ.

Αἱ ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ γίνονται σφοδρότεροι εἰς τὴν Διακεκαυμένην Ζώνην, εἰς δὲ χώρας ἐγγὺς τῶν πόλων οὐδέποτε συμβαίνουσιν. Εἰς τὴν Γρηλλανδίαν καὶ τὸν Ὑδρόνιον Κόλπον δὲν βροντᾷ ποτέ. Εἰς τὰς ἐκράτους ζώνας αἱ βρονταὶ εἶναι συχνότεροι καὶ βιαιότεροι, καθ' ὅσον τὸ κλίμα εἶναι θερμότερον.

Εἰς τινὰς χώρας μὲν ποτέ βρέχει, καθὼς εἰς τὴν Αἰγύπτου καὶ εἰς διάφορα ἄλλα μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ Ἀσίας. Ταύτας ποτίζουσι ποταμοὶ ἐκ τῶν ὄρεων καὶ ἀφθονώταται ὁροσιν.

Ἡ κατὰ μέσον ἔρον ποσότης τῆς βροχῆς ἐν διαστήματι ἐνὸς ἔτους, εἰς διάφορα πλάτη, εἶναι ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν 96 δακτύλων πάχους· εἰς 19°, βόρειον πλάτος 80 δακτύλων πάχους· εἰς 45° πλάτος, 27½ δακτύλων πάχους· εἰς δὲ 60° πλάτος, 17 δακτύλων πάχους.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ.

Ἱστορεῖται περὶ τοῦ ἀγαθοῦ βασιλέως Γεωργίου τοῦ Γ., πάππου τῆς σημερινῆς βασιλείσεως τῶν Ἀγγλων, ὅτι, κωνητῶν ποτε πλησίον τοῦ Οὐίνδσορ, διέκοψε τὸ κωνητῶν ἀπὸ συμπάθειαν πρὸς τὸν ἀπηυδωμένον λαόν του· ἐν τῷ ὄρειοι ἀργὰ μόνος διὰ τινος στενωποῦ ἐν τῷ δάσει, ἤκουσε ταθλιμμένην κραυγὴν, καὶ διεσθουθεῖς πρὸς αὐτὴν ἔφθασεν εἰς ὑπαί-

θρόν τι, όπου υπό τους κλάδους δρυός, επί μικροῦ τινος ἀχυροσιράματος, εὐδοκῆ κατεστάνη καὶ ἀποθήη σκουσαν Γούρτσιαν. Ἀπεξέουας, καὶ ὄμαμην πιησίον αὐτῆς, ἠρώτησε μετὰ προθυμίας κέρη τινα κλαίουσαν διὰ τὴν ἀσθεσίαν. «Ποίαν βοήθειαν δύναμαι νὰ σὲ κάμω ἀγαπῆτόν μου τέκνον;» «Ἡ μήτηρ μου, κήρη,» ἀπεκρίθη ἡ κόρη, «ἤθελος νὰ φέρω πρὸς αὐτὴν ἱερέα, ὅστις νὰ τὴν διδάξῃ καὶ νὰ ἀσθεσθῇ ὑπὲρ αὐτῆς πρὶν ἀποθάνη.» Ἐδραμον δὲ τὴν αὐτὴν πρὶν ἐξημερώσῃ εἰς τὸ Οὐνδάσορ, καὶ ἐζήτησα ἱερέα· ἀλλὰ κανένα δὲν εὐρήκα· νὰ εἴθῃ καὶ νὰ προσευχηθῇ μετὰ τῆς ψυχωραγούσης μητρὸς μου.» Τὸ τετραγαμῆνον πρόσωπον τῆς ἀποθνησκούσης ἐμαρτύρει ὅτι ἐννοῦσε καὶ ἠσθάνειο τὴν πικρὰν ἀποτυχίαν. Ὁ δὲ βασιλεὺς βασιλικῶς φερόμενος, «Ἐμὲ, κόρη μου,» ἐξεφώνησεν, «ἐστειλεν ὁ Θεὸς νὰ διδάξω καὶ παραμυθίσω τὴν μητέρα σου.» Ἐπειτα, καθίσας εἰς δέμα τε φορεμάτων, ἐπίασε τὴν χεῖρα τῆς γυναίκος, ἐδεῖξε τί εἰναι ἁμαρτία, καὶ τίνι τρόπῳ καθαρῆς εἶται τις ἀπ' αὐτὴν διὰ πίστεως εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα τῶν ἀνθρώπων. Οἱ λόγοι τοῦ ἐφάνησαν ὅτι ἕκαμάν' βαθεῖαν ἐντύπωσιν εἰς τὴν καρδίαν τῆς ἀποθνησκούσης· οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἐφαιδρύνθησαν, εἰρηκίον δὲ μειδίαμα ἔλαμψεν ἐπὶ τῶν ὤμων χειλέων τῆς, καὶ τὸ πνεῦμά τῆς ἀπῆλθε, φέρον μαρτυρίαν εἰς τὸν Βασιλέα τῶν βασιλέων περὶ τῆς πιστότητος τοῦ ἐπιγείου δούλου του. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ μετὰ τοῦ βασιλέως, οἴτινες, ἀγνοοῦντες τοῦ ὑπῆγε, περιήρχοντο πρὸς ζήτησίον του, φθίσαντες, δ' εὐρήκαν αὐτὸν καθήμενον πλησίον τοῦ νεκροῦ, καὶ παρηγοροῦντα τὰ κλαίοντα παῖδια. Ἐκείνος ἀνέστη, ἐνεχείρισε φλωρίαν τινὰ εἰς τὰς τεθλιμμένας κόρας, ὑπεσχέθη τὴν προστασίαν του, καὶ τὰς ἐσυμβούλευσε νὰ ἀποδλέπωσιν εἰς τὰ ἐπουράνια. Ἐπειτα, ἐξαλείψας τὰ δάκρυα ἀπὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ του, ἀνέβη εἰς τὸν ἵππον. Οἱ ὁπαδοὶ του ἴσταντο θαυμάζοντες ἐν σιωπῇ. Ὁ Λόρδος Α—ε. μίλλε νὰ ὁμιλήσῃ ἀλλ' ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης, στρέψας πρὸς τοὺς Γούρτσιους, καὶ δεῖξας τὸ ἄπνου σῶμα καὶ τὰ κλαίοντα κοράσια, εἶπε μετὰ ἰσχυρῶς συγκινήσεως, «Μυλόρδε, Ποῖς; σὲ φαίνεται, ὅτι ἔγινε πηλοσίον τῶν ἀνθρώπων τούτων;»

Ο ΚΟΜΦΟΥΚΙΟΣ.

Ὁ Μέγας φιλόσοφος τῶν Σινῶν Κομφούκιος, τὸ σῶμα τοῦ οὐοῦ ἀέχεται μεγαλειτέρα πληθὺς ἀνθρώπων παρὰ τὸ οἰουδῆποτε ἄλλου φιλοσόφου, ἦτον υἱὸς ἐπάρχου τινὸς εἰς τὴν ἐπαρχίαν, τὴν νῦν λεγομένην Σαντούγγ καὶ ἐγεννήθη 550 πρὸ Χριστοῦ. Νέος

ἀκόμη, διεφημίθη διὰ τὴν πολυμαθειαν καὶ σοφίαν του. Τρία ἔτη, καθ' ἃ ἦτον ἀποσυρμένος ἐκ τοῦ κόσμου πενθῶν διὰ τὴν μητέρα τοῦ, ἀφιέρωσεν ἐξ ἐλοκλήρου εἰς τὸ σπουδάζειν καὶ συλλογίζεσθαι. Μετὰ τὰυτα περιῆλθε πολλὰς χώρας, καὶ ἐγνώρισεν ἡγεμόνας καὶ σοφοὺς, καὶ σμύνησεν ἐξ αὐτῶν ὅ,τι ἠδυνήθη. Ἐπαμῆνως προσέδραμον εἰς αὐτὸν πλείστοι μαθηταί, τοὺς ὁποῖους ἐδίδασκεν εἰς τὸ διύστημα /τῆς περιουσίας του/. Διακρίθη ποτὲ πρῶτος ὑπουργὸς ἡγεμόνος τινὸς, καὶ ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὑπερουδαμύνθησεν ἡ χώρα. Ἀπέθανε δὲ εἰς τὸ 73ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Οἱ Σῖναι ἐδλαδοῦνται μεγάλως τὴν μνήμην καὶ τὰ συγγράμματά του, ὡς καὶ τοὺς ἀπογόνους του, ἡ γενεολογία τῶν ὁποίων διατηρεῖται μέχρι τῆς σήμερον. Οἱ ἀπόγονοι οὗτοι συμποσοῦνται ἤδη εἰς 11,000 ἀρρένων, εἶναι δὲ ἡ σημερινὴ ἡ ἐδδωμνηκοστὴ τετάρτη γενεά. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς οικογενείας καλεῖται ὁ Ἅγιος Δουά.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ο ΜΑΚΕΔΩΝ, ΚΑΙ Ο ΚΩΜΙΚΟΣ ΣΑΤΥΡΟΣ.

Ὅτε ὁ Φίλιππος ἐπανηγύριζε τὴν νίκην τῆς Ὀλύμπου, προσεκάλεσεν εἰς δεῖπνον ὄλους τοὺς ἀκρικουὺς, καὶ τιμῶν μὲ στεφάνους τοῦ; ὅσοι ἐξ αὐτῶν ἐφάνησαν τεχνικώτεροι εἰς τοὺς θεατρικοὺς ἀγῶνας, ἠρώτησε καὶ τινα ὀνομαζόμενον Σάτυρον, κωμικὸν ὀποκριτὴν, διατὶ μόνος αὐτὸς δὲν ζητεῖ οὐδέμιαν χάριν ἢ τάχα διεκρίνεν εἰς τὸν Φίλιππον μικροπρέπειαν, ἢ πρὸς τὴν τέχνην αὐτοῦ ἀπαρέσκευσεν; Ὁ Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀπεκρίθη, ὅτι, ὅσα μὲν οἱ ἄλλοι ζητοῦσι, τούτων δὲν εἶχεν οὐδέμιαν χρεῖαν· ὅ,τι δ' αὐτὸς ἤθελε ζητήσῃ μετὰ χαρᾶς, τοῦτο ἦτο μὲν εὐκλον εἰς τὸν Φίλιππον νὰ δώσῃ, αὐτὸς ἑμῶς νὰ ζητήσῃ δὲν ἐτόλμα φοβοῦμενος μὴ ἀποτύχῃ. Τέλος πάντων ἀφοῦ ὁ βασιλεὺς, ἀνήσυχος νὰ ἀκούσῃ τὸ ζήτημα τοῦ κωμικοῦ, ἐπρόσταξεν αὐτὸν ἐλευθέρως νὰ εἴπῃ τί θέλει, δὲν ἐζήτησεν ἄλλο, παρὰ καὶ ἐλευθέρωσῃ τὰς θυγατέρας τοῦ δολοφονηθέντος φίλου αὐτοῦ, Ἀπολλοφάνους τοῦ Πυδναίου, αἵτινες εὐρίσκοντο εἰς τὴν Ὀλυμπον, σιταλίσαι ἐκεῖ ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας ὑπὸ τῶν συγγενῶν, φοβουμένων τοὺς φονεῖς τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καὶ ἐζήτησεν αὐτάς, διὰ νὰ νομφύσῃ ἐξ ἰδίων. Τὸ ζήτημα ἐφάνη εἰς τοὺς παρόντας τὸσον παράδοξον, ὥστ' ἔγινε κρότος πολλὸς καὶ εὐφημία παρὰ πάντων, καὶ αὐτὸς δ' ὁ Φίλιππος, κινηθεὶς εἰς φιλανθρωπίαν, ἐχάρισεν εἰς τὸν Σάτυρον τὰς νέας, καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν εἶχε φονεῦσαι Ἀλέξανδρον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Φιλίππου.

Ἡ νῆσος Πάτμος

Η ΠΑΤΜΟΣ

Ἡ Πάτμος εἶναι νῆσος ἑπτά καὶ βραχέως εἰς τὸ Αἰγαῖον. Πέλαγος ἀντικρὺ τῆς μικρᾶς Ἀσίας κειμένη. Ἐνεκα δὲ τῆς ἐρηδότητος καὶ ἐρημότητος τῆς οἱ Ῥωμαῖοι τὴν μεταχειρίζοντο ὡς τόπον ἐξορίας.

Ἡ νῆσος αὕτη κατέστη παρέρημος ἐν τῇ ἱστορίᾳ τοῦ χριστιανισμοῦ, διότι εἰς αὐτὴν ἐκπερίσθη ὁ ἀγαπητὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννης καὶ ἐκεῖ εἶδε τὰς φοβερὰς προφητικὰς ὁρασιάς του, τὰς ὁποίας ἐξέβηκεν εἰς τὴν λεγομένην Ἀποκάλυψιν (Ἀπ. ἀ. 9.)

Ἢδη κατοικεῖται ὑπὸ ὀλίγων κατοίκων ἑλλήνων, οἵτινες μὲ ὀλην τὴν πτωχίαν των διατηροῦν εἰδὸς τι Σχολεῖου καὶ μικρὰν βιβλιοθήκην περιέχουσαν διάφορα χειρόγραφα.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν ἐλήφθη ἐκ τῆς περιηγήσεως γάλλου τινὸς περιηγητοῦ.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἴμ' ἐκεῖνο, ὅπου κ' ἔχεις καὶ γορεύεις νὰ τὸ εὕρης.
Καὶ τὸ ὄνομά του λέγων, πῶς τὸ λέγουν δὲν ἠξεύρεις.
Εἰς τὸ χέρι σου τὸ φέρεις, ἀπορεῖς καὶ τὸ κυττάζεις,
Εἴμ' ἐκεῖνο, λοιπὸν, φίλε, τί μὲ βλέπεις καὶ διατάζεις;
Ἐμπροστὰ στοῦς ὀφθαλμοῦς σου, ὀφθαλμοῦς ἀν' ἔχης,
κίτται.

Ἢδη μὲ τὰς τρεῖς φωνάς μὲ εἰς τὴν πρόσοψίν σου εἶμαι.
Μὲ τὴν πρώτην μου στενάζω, μὲ τὴν τρίτην μὲ ὀμῶνω,
Μὲ τὴν πρώτην καὶ τὴν τρίτην αἶμα, βλέπεις, φανερόνω.

Εἰν' εὐνόητος ἐκάστη τῆς ἐκφοράς μου λέξις,
Ὅπισθεν τῶν λέξεών μου κρύπτομαι ἐάν προσέξῃς.
Φανερά, φανερά θέλεις, νὰ σὲ ψάλλω τὸν σκοπὸν μου;
Τ' ὄνομά μου χαραγμένον, κίτταξέ σὸ μὲτωπὸν μὲ.
Μ.

Δύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμ. φύλλῳ αἰνίγματος.

Ἡ Σιδηρόδρομος. »

Τὸ εἶσαν οἱ ἐξῆς: Ἀγγελ. Βενιζέλου, Ἐλένη Σθέρη, Ἐλένη

Διρέκα, Μαρία Ρήγου, Μαρία Μεσσηνέζη, Ἰωάν. Δημητρίου, Ὁ. Τουρπάκης, — Χανίων Κρήτης Ἀγλαία Γιαννοῦ δάχη — Σμύρνης Ἀλ. Δ. Θέμελης — Σόρου Ἐμμ. Κ. Βαφίας, — Παιριῶς Σοφία Σάντου — Καρχήρας Ν. Π. Ἀντωνιόπουλος — Κυκλαδίας Π. Σ. Παπακωνσταντίνου.

Δύσις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ Γρίφου.

« Ὁ μὴδὲν ἀδικῶν οὐδένοσ δίκται γόμοσ. »

Τὸν εἶσαν ἐκ Σμύρνης Ἀλ. Δ. Θέμελης.

Γρίφος Δ.

Τὸ ὄνομά μου συνίσταται ἐκ πέντε γραμμάτων.
Τὸ πρῶτον μὲν εἶναι ἀρχικὸν μᾶς τῶν ὄσων τελειωτέων,
Τὸ δεύτερον τοῦ ἀέρος εἰς κίνησιν.
Τὸ τρίτον θεοῦ τινὸς τῆς Ἀνατολῆς.
Τὸ τέταρτον γυναικὸς ἡρωίδος τῶν ἀργαίων χρόνων, καὶ
Τὸ πέμπτον ἀνδράπου, ὅστις ἔλασε τὴν ἐλευθερίαν του·
εἶναι δὲ ὄνομα βασιλείως τινὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Ποῖος ὁ βασιλεὺς οὗτος;

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

- 1 Κατὰ τίτων ἠγέρθησαν ψευδομάρτυρες καὶ ἐμαρτύρησαν ὅτι ἐδολασφῆθησαν;
- 2 Ποῖος συνέλεξε τὰ Κανονικὰ βιβλία τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης εἰς ἓν, καὶ πότε;
- 3 Ποῖον κεφάλαιον τοῦ Ἡσοῦ περιγράφει τὸν Μεσσίαν ὅπως πραγματικῶς ἦτο καὶ ἐφάνη ἐπὶ τῆς γῆς;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Παρακαλοῦνται οἱ θέλοντες ἠ ἀνανεώσωσι τὴν συνδρομὴν των καὶ διὰ τὸ ἐλευσόμενον ἔτος 1877 νὰ εἰδοποιήσωσι περὶ τούτου τὴν Διεύθυνσιν πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἐλευσομένου Δεκεμβρίου ἀποστέλλοντες συγχρόνως καὶ τὴν συνδρομὴν των διὰ γραμματοσύμην διὰ τοῦ ταχυδρομείου. Ἰνα τοῖς ἀποσταλῆ ἑγκαίρως τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου 1877.

— Συμμορφούμενοι μὲ τὴν ἐπιθυμίαν πολλῶν ἐκ τῶν μικρῶν μᾶς συνδρομητῶν καὶ συνδρομητριῶν διὰ ἀρχίσωμαν δημοσιεύοντες ἀπὸ τοῦ ἐπομένου φύλλου σαφῶς τινα ἄρθρων περὶ γεωλογίας πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ ζωολογίας μετὰ καταλήλων καὶ ὠραίων εἰκονογραφιῶν.

Τὰ ἄρθρα ταῦτα ὅπως καὶ τὰ ἀστρονομικὰ θὰ ἦναι γεγραμμένα εἰς γλώσσαν ἀπλῆν καὶ εὐληπτην, ὥστε νὰ τὴν ἐνενοῦν τὰ παιδιὰ ὀχι μόνον τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ τῶν χωριῶν.

— Εἰς οὐδένα στέλλεται ἡ ἐφημερίς τῶν «Παιδῶν» ἄνευ προκληρωμῆς.